בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', י"ד בכסלו תשס"ד (09 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפני שנים מספר, נוכחתי בכנס תלמידים לציון היום הנשגב, **כ"ט בנובמבר**. בין הדברים שנאמרו, סגן המנהל הודה לאירגון האו"ם ש"בזכותו מדינת ישראל קיימת."
אין זה מפתיע שהרבה מבינינו חושבים שמדינתנו אמנם חייבת את קיומה לשני גורמים: לשואה, ולאו"ם. כותב שורות אלה אינו מנוי לא לאלה ולא לאלה. בעוד שיהודי מתחנך להודות על כל חסד שה' יתברך עושה עִמו, הוא גם מתחנך "**לא לבטוח בנדיבים**". ועם זאת, האם אין להכיר ב'עובדה' כי – למרות המחיר הנורא והכבד – אילולא השואה, אומות העולם לא היו מסתכלות בעין יפה על בקשת היהודים למדינה עצמאית משלהם? זאת עובדה רק למי שמאמין שכל התרחשויות ההיסטוריה הן **יד המקרה**.
למי שרואה את השגחת ה' מאחורי כל תולדות עמנו, אין אמנם לזלזל, חלילה, בהזדמנויות שמוצגות לפנינו ולפעול בהתאם. הקב"ה אינו 'נוהג' לעשות ניסים גלויים בשלב זה כדי לקדם את תכנית הגאולה לעמו בפרט ולעולם בכלל. הוא פועל 'מאחורי הקלעים'. לכן, לע"ד, פעל בן-גוריון נכון כאשר הוא הבין שהזדמנות הכרזת המדינה עלולה לא לחזור שנית, ושהשעה כן בשלה לפעול.
אך אין ללמוד מכך, שאילולא האו"ם לא היתה מדינה.
ואין ללמוד שאילולא חורבן היהודים בימי מלה"ע ה-II, לא היתה 'שאלת היהודים' אפילו מגיעה לבמת האו"ם. ה' פועל בדרכים נסתרות, והגאולה תבוא במוקדם או, חלילה, במאוחר. **אך בוא תבוא**. אין בכך הבטחה שנפסיק לגשש באפלה ושנדע בכל רגע היכן בדיוק אנחנו נמצאים. אבל יש בכך הכרה שה' רוצה לתת לעמו את ההזדמנות לחזור לארצו ולשקם את חייו הלאומיים.
יעדה ההיסטורי של ארץ-ישראל ליהודים אינו להיות מקלט. מעולם לא היינו זקוקים לה למטרה זו בלבד (אם בכלל). היא לא מקום כינוס ליהודים במצוקה. הרצל למד לקח זה בעניין "תכנית אוגנדה". בעקבות הפוגרומים בקישינייב ולאור חוסר התקדמות במו"מ עם הסולטאן העות'מאני להשיג את אישורו לקלוט יהודים בארץ-ישראל, הרצל חיפש חלופה שתתן תשובה כלשהי לצורך המיידי למקלט ליהודים. תכנית אוגנדה נדחתה בסוף – ומי הוביל את ההתנגדות לה? אותם היהודים שהיו הזקוקים ביותר למקלט! אמרו שהם מוכנים למסור את נפשותיהם אך ורק למקום אחד – לארץ-ישראל.
כי כאן אנחנו בבית.
כאן יוכרע גורלו של העם היהודי.
אנחנו כאן בחסד ובזכות – של בורא העולם!
מכאן לא יְגֹרְשו את היהודים עוד.
מי שחושב שאנחנו כאן בגלל האו"ם צריך לשאול את עצמו - מה יקרה אם האו"ם יחליט לחזור בו...? מה אם ידרשו להצביע שוב על הצעת החלוקה? או גרוע מזה – מה אם יכריזו שגבולות החלוקה של שנת 1947 הם הגבולות החוקיים הבלעדיים של שתי המדינות – היהודית והערבית? מה נאמר אז – בחסדי אומות העולם אנחנו כאן? אילולא השואה ר"ל לא היתה המדינה קמה? או לפחות לא בעיתוי הזה...?
"ויאמר ה' אל משה הֵיד ה' תקצר? עתה תראה הַיִקְרְךָ דברי אם לא." [במדבר י"א 23]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', י"ד בכסלו תשס"ד (09 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הצבעת החלוקה היתה נקודת היציאה לעם היהודי, ממנה יוצאים להקים עם בארצו. אליה לא חוזרים.

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל